A°. 1830. N°. 16.

SURINAAMSCHE COURANT.

WOENSDAG, DEN 24sten FEBRUARIJ.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

GRENOBEL *den 10 November.*

Gisteren zijn de koning en koningin van Napels en de prinses *Maria Christina*, aanstaande koningin van Spanje, van Chamberij binnen deze stad aangekomen. H. K. H. MADAME, hertogin *van Berry*, hare door luchtige zuster de infante van Spanje benevens den infant, en H. H. K. K. H. H. de hertog en hertogin *van Orleans*, waren H. H. M. M. te gemoet gegaan.

De hertog *van Blacas*, gezant van H. H. Siciliaansche M. M., door den koning belast om hoogstdezelve bij de komst in Frankrijk op te wachten, heeft, vergezeld van den graaf *Marcieu*, eersten gezantschaps-secretaris H. H. M. M. aan de grenzen ontvangen.

De graaf *d'Andenarde*, luitenant generaal, het bevel voerende in de 7de militaire divisie, en de baron *Finot*, prefekt van het departement Isere, hadden zich insgelijks op de grensscheiding van het departement begeven. De prefekt heeft Z. M. den koning van Napels, bij eene aanspraak, geluk gewenscht, met de dusverre behouden afgelegde reize, en Z. M. heeft deze redevoering ten naasten bij aldus beantwoord: » Hetgeen gij mij zegt, doet mij het grootste genoegen. Ik vind mij gelukkig op het Fransche grondgebied, en in de staten te reizen van eenen koning mijnen bondgenoot, voor welken ik zoo vele redenen heb, de hartelijkste toegenegenheid te voeden."

PARYS *den 12 November.* Heden morgen zijn de Koning, H. H. K. K. H. H., de Dauphin en de Prins *van Sakse Coburg*, naar Versaille vertrokken. De hertog *de Mouchy* vergezelde Zijne Maj.

De markies *de Lally-Tolendal*, pair van Frankrijk en minister van staat, heeft de eer gehad in handen van den Koning den eed af te leggen, als ridder kommandeur groot-officier en groot-thesaurier der orde *van den Heiligen Geest*, in welke waardigheden Zijne Maj. verlangd heeft, dat de markies de *Lally* opvolgen zoude aan wijlen den graaf *de Seze*, verdediger van *Lodewijk* XVI.

SERVIE.

VAN DE GRENZEN, *den 19 November.*

Men zegt, dat er op dit oogenblik zeer gewigtige onderhandelingen in het paleis van den pacha te Belgrado zouden plaats hebben, over de oorlogs-schatting door de Porte te betalen, en over de nieuwe staats-inrigtingen aan Servie te geven. Onderscheidene Grieksche en Israëlitische kooplieden zouden over het eerste punt door den pacha, die voor een goed financier wordt gehouden, en voor maals eenen uitgebreiden koophandel dreef, en de Porte, bij geldelijke aangelegenheden, dikwijls met zijne inzigten dient, zijn geraadpleegd geworden, op aanrading van zijnen vertrouweling, eenen Israëliet, *Heine* genaamd, die thans onafgebroken met hem arbeidt.

Men zegt ook, dat de prins *Milosch* mede te Belgrado zal komen, ten einde zich met den pacha te verstaan, over verscheidene beschikkingen, die er te maken zijn. De Serviers zien in hem hunnen toekomstigen Hospodar, en verzekeren, dat Servie, volgens hetgeen te Andrinopel bepaald was, eene staats inrigting gelijk de Vorstendommen bekomen zoude, en dat de prins *Milosch* Hospodar zoude worden.

De berigten uit Andrinopel melden, dat, zoo dikwijls de Russen hunne godsdienstoefening verrigten, de geheele bevolking der stad er na toevloeit, om haar genoegen aan den dag te leggen. Zij neemt insgelijks deel aan de overige Russische plegtigheden, en men verzekert, dat het een zonderling schouwspel is, in de gaarkeukens en cantines door de Russen ingerigt, de soldaten dezer natie met ernstige Turken te zien vermengd en weerkeerig op elkanders gezondheid drinken, want de Turken verwerpen den wijn niet meer, die reeds voor velen hunner eene benoodigdheid is geworden.

— *Den 21 November.* Men heeft in Servie tijdingen uit Konstantinopel ontvangen, die tot 9 dezer loopen. Volgens dezelve was *Halil*-pacha nog niet van Konstantinopel vertrokken; maar werden de toebereidselen tot zijne reize voortgezet, en zoude het gezantschap, naar Petersburg bestemd, onder anderen met prachtige geschenken voor Z. M. den Keizer *Nikolaas* zijn beladen. Dagelijks, meldt verder de brief, ontvangen vrij nieuwe bewijzen van het vaste voornemen onzes gouvernements om getrouwelijk de voorwaarden van het vredes-tractaat na te komen.

De vrijheid van den handel werkt voordeelig op den loop der zaken, en sedert den 26 September tot heden telt men meer dan 160 schepen van alle vlag, die uit de Middellandsche zee komende naar de Zwarte zee stevenden. Er zijn ook drie schepen onder Russische vlag de hoofdstad voorbij gezeild, maar zonder zich op te houden of firmans te vragen.

GRIEKENLAND.

EGINA *den 12 September.*

Het vierde nationaal congres heeft bij besluit van den 2 (14) Augustus, alle de maatregelen bekrachtigd, door het nationale congres van Trezene tegen den uitvoer van gedenkteekenen der oudheid genomen. Het gouvernement kan slechts toelaten, dat men afval van oudheden uitvoere en alleenlijk, bijaldien zij gevraagd worden, ter bevordering der archeologische navorschingen van de wetenschappelijke instellingen der onderscheidene gouvernementen.

Bij een besluit van dezelfde dagteekening bepaalt het congres, ten einde de zedelijke en staatkundige wedergeboorte van Griekenland, op de grondslagen der heilige godsdienst en eener deugdelijke opvoeding te bespoedigen, het gouvernement de middelen aan de hand te geven, om: 1. den staat der geestelijkheid te verbeteren; 2. aan het wezengesticht inkomsten te verzekeren, geëvenredigd aan het doel zijner instelling; 3. de verbreiding van het onderling onderwijs aan te moedigen, en normaal scholen te stichten; 4. scholen van hooger onderwijs aan te leggen, ten behoeve van de zulken, die zich aan den geestelijke staat zouden willen toewijden, of wel hun vaderland in burgerlijke posten of op den loopbaan der letteren, wetenschappen en kunsten dienen; 5. openbare drukkerijen op te rigten. Dienvolgens wordt het gouvernement bevoegd: 1. om al de giften, welke Grieken binnens of buitenlands wonende aan gestichten van menschlievendheid of openbaar nut reeds hebben gemaakt, of verder maken mogten, op zoodanige wijze te innen, als hetzelve de zekerste en voegzaamste oordeelen zal; 2. om met gemeen overleg van den senaat geschikte maatregelen te nemen, ten einde de reeds bestaande vroome gestichten tot de bovengemelde doeleinde te doen medewerken; 3 om onmiddelijk onder zijn bestuur eene kasse in te stellen voor de fondsen, uit de legatien en vroome gestichten voorkomende, en uitsluitend bestemd ter bevordering der vier eerste gemelde doeleinden.

De vrienden der beschaafde menschheid en de hartelijke deelnemers in den welverdienden roem van Frankrijks edelmoedigen souverein, zien met een waar vergenoegen den brief, door den heer *Alexander de la Borde* openbaar gemaakt, opgehelderd door den heer *Eynard* zelven, in het navolgende door hem uitgegeven stuk. Het brengt tevens mede, dat Z. M., op eene koninglijke wijze, den overhaasten maatregel omtrent de terug gezondene Grieksche wezen, zoo veel mogelijk heeft hersteld.

PARYS, den 1 November 1829.

» Daar men in den *Constitutionnel* en in verschillende andere dagbladen over eene zaak gesproken heeft, waaromtrent ik gewenscht had, dat men het stilzwijgen bewaarde, vind ik mij verpligt, het gebeurde naar waarheid op te geven.

» Ik ben inderdaad, met volmagten van de Grieksche regering, hier gekomen, om op rekening der geldleening, welker sluiting Frankrijk en Rusland beloofd hebben te zullen bevorderen, een onderstand of voorschot van 1,500,000 franken te verzoeken; het is ook waar, dat mijn verzoek niet heeft kunnen worden toegestaan; en dat ik toen aangeboden heb, om uit mijne eigene middelen de helft der genoemde som te geven, indien de Fransche regering de andere helft wilde voorschieten: dit voorstel is werkelijk in 's Konings raad behandeld, doch ongelukkiglijk niet kunnen aangenomen worden; maar het is niet juist, dat de regering geweigerd heeft, verderen onderstand naar Griekenland te zenden.

» De minister van finantien, die mijne voorstellen met welwillendheid aanhoorde, heeft mij, na den afloop van den kabinetsraad, doen weten: » dat men zich *voor het tegenwoordig oogenblik* niet met mijne voorstellen konde bezig houden. »

« Hoe veel leedwezen mij dit ook veroorzaakt, behield en behoude ik nog de stellige hoop, dat het verleenen van verderen onderstand slechts eene vertraging heeft ondergaan; maar bij den moeijelijken toestand waarin Griekenland zich bevond, was deze verwachting niet genoegzaam om mijne bezorgdheid te doen ophouden. De dringende toon, waarop de Bewindhebber mij schreef; de hartelijke welsprekendheid, waarmede hij de gevaren afschilderde, waaraan Griekenland stond te worden bloodgesteld, indien er niet spoedig eene nieuwe geldelijke ondersteuning aankwam, bewogen mij tot eene nieuwe poging, om dat ongelukkige land te redden. Ik besloot dan, om dat gene, wat ik *voor het tegenwoordig* noch van Frankrijk, noch van het Russische Genootschap konde verwerven, zelf en alleen te doen.

» Ik verzocht dus den minister van het Zeewezen om den gunst, dat het overbrengen der gelden door een Konings-schip mogt plaats hebben. Zijne Excellentie stond met de grootste welwillendheid mijn verzoek toe, en gaf onmiddelijk de noodige bevelen om een goed bezeild, schip ten koste van Zijne Majesteit, ter mijne beschikking te stellen.

» Ik deed toen 700,000 franken in klinkende munt, naar Toulon verzenden. Er is alle hoop, dat deze som den 2 November van daar heeft kunnen vertrekken. Deze bezending zal voor de dringendste behoeften genoegzaam zijn, de ongerustheid doen bedaren, en naar ik mij vlije, geschikt wezen, om de inwendige schokken voor te komen, die

de Bewindhebber voor onvermijdelijk hield, hij den bij geene gelden ontving.

» Ik ben innig overtuigd, dat de Koning van Frankrijk het ongelukkig volk, dat hij op zulk eene edelmoedige wijze ondersteund heeft, ook verder ondersteunen zal. Reeds heeft deze edelmoedige Vorst een nieuw bewijs van zijne welwillende goedheid gegeven; door te beslissen, dat de wezen die naar Griekenland teruggezonden zijn, op zijne kosten, in het door den graaf *Capodistrias* te Egina gevestigde gesticht, zullen onderhouden worden.

» Wat ook het toekomstig lot van Grieken land zijn moge, ik geloof door het doen van dit voorschot aan dat ongelukkige land en aan den Vorst die eenmaal geroepen zal worden, om daar te regeren, eene wezenlijke dienst te hebben bewezen, vermits daardoor, naar ik hoop, nieuwe onlusten zijn voorgekomen, die den toestand van dat land nog ingewikkelder gemaakt en de menschheid bedroefd zouden hebben.

« J. G. Eynard.

Bij het tiende artikel van het vredes verdrag tusschen Rusland en de Porte, is overeengekomen, dat dadelijk na de uitwisseling van hetzelve, de Porte gevolmagtigden zal benoemen, om met die van Rusland, Frankrijk en Engeland bepalingen te maken omtrent de nakoming der gemelde schikkingen, en de Engelsche papieren verzekeren, dat hoezeer geen Turksche gevolmagtigde te Londen is, er werkelijk onderhandelingen plaats hebben, om de zaken van Griekenland te regelen.

De graaf *Capodistrias* zoude, volgens tijdingen van Korfu te Trieste aangebragt, toebereidselen maken om zich naar het Russische hoofdkwartier te Andrinopel te begeven, en deze reize met gemeen overleg der ministers van Frankrijk en Engeland zijn bepaald. Zijne Exc. zal, naar men zegt, te Enos aan wal stappen, en van daar zijnen weg te land vervolgen. Men hoopt ook, dat de graaf *Capodistrias* aan het hoofd van het Grieksche gouvernement zal blijven, en dat hij in die hoedanigheid aan de bepaaldelijk afdoende beraadslagingen over de zaken van Griekenland zal deel nemen.

MENGELINGEN.

DE MIJNWERKER EN HET BESJE.
(*Eene echte Anekdote.*)

In *Hongarije* had onlangs de navolgende gebeurtenis plaats:

Bij het openen eener gemeenschap tusschen twee mijnen ontdekte men het wel bewaard gewaard gebleven lijk eens mijnwerkers, naar oogenschijn 20 jaren oud, en wiens borst aanduidde, dat hij het slagtoffer was geweest van een dier ongelukken, maar al te veelvuldig bij onderaardsche uitbarstingen. Het ligchaam had niets verloren van deszelfs lenig- en buigzaamheid. Men schreef zulks toe aan de werking van het vitrioolaardig mijnwater. Aan de lucht blootgegesteld zijnde, werd het lijk stijf; maar het gelaat en deszelfs trekken ondergingen geene veranderingen. Niemand herkende het lijk; dezulken, wien nog eene flaauwe herinnering van het ongeval, 't welk hetzelve in de ingewanden der aarde begroef, was bijgebleven, meenden, dat meer dan eene halve eeuw over hetzelve was voorbijgegaan. Geene verdere nasporingen werden alzoo in het werk gesteld, en maakte toebereidsels, om het ligchaam op de gewone wijze te begraven, wanneer, op het gerucht der zake, eene oude, afgeleefde vrouw, welke, met behulp van krukken, de legerstede, waaraan de zwakheden des ouderdoms haar sinds verscheidene jaren gekluisterd hielden, was ontkropen, het kerkhof naderde. In weerwil der diepe rimpels, drukte haar gelaat nog zoo sterk de gemoedsbewegingen uit van vreugde en smart en angstige verwachting, welke haar bezielden, dat zij het voorkomen had van iemand, door eene ingeving gedreven, en wiens geestverheffing iets wonderdadigs had. Deze vrouw vestigde hare blikken onafgebroken op het zielloos ligchaam, streek het lange hoofdhaar, dat een gedeelte des voorhoofds bedekte, weg, stortte eenen vloed van tranen, borst los in luid en hartverscheurend weeklagen, en verklaarde eindelijk, dat zij het ligchaam herkende eens jongelings, wiens liefde de hare had geëvenaard, en met wien zij, nu ongeveer zestig jaren geleden, op het punt gestaan had van door den echt verbonden te worden. Toen zij eenigzins bekomen en bedaard was, dankte zij den Hemel, die haar vergund had, het voorwerp harer eerste en laatste liefde nog eenmaal te aanschouwen: uitroepende: « Nu sterf ik vergenoegd!» Inderdaad, de ontvangen schok had de geringe levenskracht, welke haar restte, uitgeput. Vergeefs wilden de dorpeli gen haar huiswaarts brengen: hare ziel, nu niets meer te wenschen hebbende in dit leven, had de zwakke banden verbroken, welke haar nog aan de aarde hechtten; en dit belangrijk paar, door het ongeluk zoo wreed gescheiden, rust thans in hetzelfde graf.

ZONDERLINGE MAALTIJD.

Bij de viering van het vijftigste verjaringsfeest der regering van den, onlangs overleden, *Engelschen* koning, GEORGE III, kwam een vermogend inwoner van *London* op den inval, bij den maaltijd, dien hij, te dier gelegenheid, wilde geven, alles wat tot denzelven betrekking had, naar het getal van het jubeljaar in te rigten. — Hij noodigde dus *vijftig* gasten, die alle den ouderdom van *vijftig* jaren bereikt hadden, deed hun *vijftig* schotels met onderscheidene spijzen, *vijftig* flesschen wijn, en *vijftig* flesschen bier voorzetten; er werden *vijftig toasten* gedronken, *vijftig* liederen gezongen, en toen de maaltijd afgeloopen was, stonden *vijftig* huurkoetsen gereed, om de *vijftig* gasten naar hunne woningen terug te brengen.

ADVERTISSEMENTEN.

Al degenen, welke over den Jare 1829 nog eenige vorderingen mogten hebben, ten laste van het Publiek Ministerie, in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, worden verzocht, hunne rekeningen deswegens, uiterlijk voor den 15den Maart, e. k. in te dienen, ten Burele van den Procureur Generaal, ten einde na accoord bevinding, de betaling derzelver rekeningen zoude kunnen worden bevorderd.

Paramaribo den 22 Februarij 1830.

De Tweede Commies ten Burele van den Procureur Generaal en op last van denzelven,
CHs. LIONARONS.

Op HEDEN *VENDU* ter *Algemeene Wees-, Desolate- en Onbeheerde Boedels Kamer*, van diverse Onbeheerde en Desolate Boedels.

Paramaribo den 24 Februarij 1830.

C. A. FISCO,
2e. Commies.

De Verlooting der STAANDE KLOK van *E. REIJNS*, zal plaats hebben, op HEDEN den 24ste dezer 's namiddags ten 4 uren, in het Koffij-Huis van den Heer J. E. EMANUELS.

De bij vorige Couranten geannonceerde verkoop van de Plantagie *Rees en Crop* in *Tapoeripa*, zal plaats hebben, op aanstaande Vrijdag den 26sten dezer maand, door de Vendumeesteresse de Wed. C. S. GOMPERTS, alwaar inmiddels de Inventaris, de bewijzen van eigendom en veil-conditien ter visie liggen.

Paramaribo den 24 Februarij 1830.

SALOMON DE LA PARRA qq.

Over zes weken dag en datum nader te bepalen, zal de Ondergeteekende qq., door de Vendumeester M. A. SALOMONS, op publieke Vendu doen verkoopen, een HUIS EN ERF staande en gelegen aan de *Wagewegstraat*, bekend onder La. D. No 81, en aankomende CONSTANTIA van DAPHNE van ROCHETEAU.

Ter informatie der Veil-Conditie en bezigtiging van voornoemd Gebouw, kan men zich adresseren bij de Vendumeester voormeld.

Paramaribo den 20 Februarij 1830.

Wm. ABKENIUS qq

J. E. LYONS zal Morgen op Vendu Verkoopen: Eenige dozijnen Flesschen oude Maderawijn om Verkoop Rekening te sluiten.

Beste BOTER in 14 ponds vaatjes, te koop bij
JACOB GOMPERTS,
Watermolenstraat.

Kapt. M. CHARLAU voerende het Brik-Schip *Ipenrode*, zal den 20sten Maart e. k., zijn brievenzak sluiten, en vertrekken naar *Amsterdam*. De respective Heeren Inladers worden vriendelijk verzocht hunne Producten intijds aan boord te zenden.

H. C. LOBATO vertrekt.
Paramaribo den 19 Februarij 1830.

R. ALETRINO geboren LOBATO met hare Kinderen vertrekt.
Paramaribo den 19 Februarij 1830.

D. L. STEWARD, vertrekt.

SCHEEPS-TIJDING.
UITGEKLAARD.

Den 17den dezer, de Noord Amer. Brik *Camel*, Kaptn. T. TATE, naar *Salem*; lading: 121 vaten Malassie.

Den 18den, het Schip *Elisabeth Cornelia*, Kapt. J. D. DIETZ, naar *Amsterdam*; lading: 58 vaten, 1872 balen heele en 153 dito gebr. Koffij en 53 balen schoone Katoen.

Den 19den, het Schip *Augustin*, Kapt. F. A. RUNNEMEIJER, naar *Antwerpen*; lading: 390 vaten Suiker 46 balen schoone en 10 dito vuile Katoen en 10 vaten Rum.

Gedrukt ter Drukkerij van de Gezusters SERRES.